

ПАМ'ЯТІ ЛЮБОМИРА МИХАЙЛОВИЧА СМЕРКЛА



Редакційна колегія Вісника глибоко сумує з приводу непоправної втрати – смерті нашого товариша і співробітника, доктора технічних наук, професора Любомира Михайловича Смеркла.

Любомир Михайлович народився 18 квітня 1941 року в с.Бабинці Рогатинського району Станіславської (нині Івано-Франківської) області. Після закінчення у 1965 році радіотехнічного факультету Львівського політехнічного інституту постійно працював у Львівському науково-дослідному радіотехнічному інституті за скеруванням колишнього Міністерства радіопромисловості СРСР. З червня 1970 року працював начальником відділу, а з жовтня 1976 року – начальником відділу та відділення мікроелектроніки. Був науковим керівником і головним конструктором багатьох науково-дослідних та дослідно-конструкторських розробок спеціалізованих НЧ, ВЧ, НВЧ радіоелектронних пристроїв у мікрвиконанні з поширеним використанням тонкоплівкової, товстоплівкової і напівпровідникової технологій мікроелектроніки та пристроїв функціональної електроніки для створення радіоелектронних

систем та комплексів спеціального призначення. Спеціаліст вищої кваліфікації і великого творчого потенціалу: у 1976 р. – переможець Всесоюзного конкурсу з комплексної мініатюризації радіоелектронних пристроїв, у 1989 р. – нагороджений знаком “Винахідник СРСР”, у 1991 р. – нагороджений знаком “Почесний радист СРСР”. За розроблення та впровадження нової техніки він нагороджений Почесними грамотами, срібною та бронзовою медалями ВДНГ СРСР. У 1980 р. захистив кандидатську дисертацію, а в 1999 р. успішно захистив докторську дисертацію на тему “Інтегральні формувачі потужних наносекундних імпульсів і радіоелектронні пристрої на їх основі”. У 2005 р. за рішенням ВАК України йому було присвоєно звання професора за спеціальністю 05.12.13 – радіотехнічні пристрої та засоби телекомунікацій. У науковому доробку Любомира Михайловича 228 публікацій, із них 218 наукових та 10 навчально-методичного характеру, зокрема 3 монографії і 4 брошури. Новизна науково-технічних рішень підтверджена 39 авторськими свідоцтвами та патентами на винаходи.

Л.М. Смеркло проводив велику навчально-методичну роботу на посаді професора кафедри “Електронні засоби інформаційно-комп’ютерних технологій” Інституту телекомунікацій, радіоелектроніки та електронної техніки Національного університету “Львівська політехніка”, був членом двох спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук.

До останньої хвилини свого життя Любомир Михайлович Смеркло був невтомним у творчості та педагогічній діяльності, сприяв розвитку української науки, щедро даруючи свій талант людям, передаючи багатий досвід молодому поколінню інженерів і науковців.

Світла пам’ять про незабутнього друга і товариша Любомира Михайловича Смеркла завжди зберігатиметься в серцях усіх тих, хто знав і любив відомого вченого і педагога.

Редколегія Вісника, друзі, колеги по роботі